

ventning, at de kom nok af sig selv. Nu er man vel belært om, at der er Tider, hvor de ikke komme, og jeg tænker derfor, at vi nu vende tilbage til denne lige saavel i Statens som i det private økonomiske Liv sunde Regler.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker de ærede Medlemmer for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) og Odense (Halsted) for den ublandede Velvillie, hvormed de have modtaget Forslaget. De to andre ærede Medlemmer, der talte, accepterede jo ogsaa Forslaget og havde, hvad jeg med Tilfredsstillelse understreger, ingen reelle Indvendinger mod det. Men de ærede Medlemmer gik ud fra den Betragtning, at der bør være Malurt i ethvert Bæger, i alt Fald i ethvert Bæger, man byder Regeringen, og de blandede jo noget passende i ogsaa af det Stof; navnlig det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gav det ind i ret stærke Doser. Men altsaa ogsaa disse ærede Medlemmer sluttede sig til Forslaget, hvorfor jeg kun kan være taknemmelig.

Jeg advarede ikke uden Grund mod de altfor pessimistiske Udtalelser om vore finansielle Forhold. At det ikke var uden Grund, viser ikke alene Fortiden, men ogsaa Forhandlingen i Dag. Jeg kan ikke undgaa, skønt jeg ellers nødtigt vilde indpaa noget, der kunde ligne en storpolitisk Debat, at erindre om, at der fra Medlemmer af den afgaaede Regering virkelig er faldet Ytringer om Danmarks Finansforhold, som — idet man dog maa gaa ud fra, at udenlandske Politikere og Finansmænd tillægge Ord, der komme fra Medlemmer af en dansk Regering, Vægt, det bør vi i alt Fald herhjemme paa Forhaand gaa ud fra — ikke kunne andet end virke ængstende i Udlandet med Hensyn til Opfattelsen af vore Finansforhold. Jeg føler Trang til at sige, at disse Bemærkninger ikke ramme min ærede Forgænger paa denne Plads, som altid talte om Finansforhold under Følelsen af sit Ansvar.

Men naar det ærede Medlem fra Frederiksberg (K. M. Klausen) ikke mindre end to Gange brugte Ordet Statsbankerøt, saa var han afgjort paa den forkerte Side

af Stregen, saa fremkom han med en Udtalelse, som ikke alene var reelt fuldkommen uberettiget, men som det ogsaa er utilladeligt for en dansk Folkerepræsentant at fremkomme med. Det Ord, han anvendte, har ikke i mindste Maade hjemme ved Omtalen af danske Finansforhold. Det ærede Medlem brugte ogsaa et Udtryk som det, at snart vare vi jo naaede til det Punkt, at vi ikke havde mere at pantsætte. Jeg ved vel, at det ærede Medlem er alt for kyndig i Finansforhold til ikke at vide, at det Udtryk, han her brugte, er fuldstændig hen i Vejret, ikke støtter sig paa det allernedste, for Danmark er ikke i det Tilfælde, at det som visse eksotiske Stater skal pantsætte sine Toldindtægter eller andre forventede Indtægter eller Aktiver for at kunne stifte Laan i Udlandet. Der har aldrig med et Ord eller en Antydning været Tale om, at Danmark skulde pantsætte noget som helst for at opnaa Laan i Udlandet, og det ærede Medlem er formentlig bekendt med, at det aldrig er sket. Men det vilde ogsaa være ganske urimeligt og umuligt at tænke sig, at nogen saadan Antydning skulde fremkomme fra nogen Side, naar vor Kredit faktisk staar paa det Punkt, at vi kunne optage et Laan paa et ogsaa efter fremmed Maalestok saa anseligt Beløb som 50 Mill. Francs eller 2 Mill. Pund Sterling — det vejer ogsaa noget selv paa Londoner- eller Parisemarkedet — paa saa fortræffelige Vilkaar som dem, dette Laan er kontraheret paa, uden — selvfølgelig — nogen som helst Art af særlig Sikkerhed. Naar Forholdet er saadant, vidner det tilstrækkeligt om, at det ærede Medlems Fantasier selv som Fremtidfantasier betragtede aldeles ikke høre hjemme i denne Sal eller overhovedet i den offentlige Forhandling her i Landet.

Hvor gode disse Vilkaar ere, har jeg allerede tilladt mig at paapege ved en Henviſning til de gældende Kurser. Jeg skal yderligere styrke denne Paavisning ved at henvise til tyske Finansforhold. Alle og enhver ved, ikke alene, at vort store sydlige Naboland spiller en mægtig Rolle i den politiske Verden, men ogsaa, hvilket stort og rigt og mægtigt Land det er, hvad den rent materielle Kultur og hvad Finansforhold angaar. Men i dette Øjeblik løber der tyske Rigsskat-